

N. A. SEMASHKOLLE

24. X. 1921.

Tov. Semashko!

Allekirjoitettuani tänään Pienen KKN:n päätöksen kahdesta miljardista (niin kai se oli? en muista summaa tarkalleen) Moskovan puhdistamiseen ja luettuani Terveystuollon kansankomissariaatin „Ohjeet” asuntoterveysviikon järjestämisestä („Izvestija” 12. heinäk.) tulini johtopäätökseen, että epäilykseni (koko tämän asian järjestelyn täydellisestä kelvottomuudesta) vahvistuvat.

Miljardit otetaan, kähvelletään ja varastetaan, mutta työ jää tekemättä.

Moskovassa on saatava aikaan mallikelpoinen (tai aluksi edes *siedettävä*) puhtaus, sillä on mahdoton kuvitellaakaan suurempaa ruokottomuutta kuin „neuvostolainen” lika „ensimmäisissä” neuvostotaloissa. Mitä on sitten *ei-ensimmäisissä* taloissa?

Pyydän lähettämään minulle aivan lyhyen, mutta täsmällisen, asiallisen, faktillisen selonteon, mitä tuloksia tervehdyttämiskiikko on antanut ja missä? Onko yhtäkään kuvernementtia, missä on tehty jotain ei-tolkuttomasti?

Edelleen. Mitä tehdään (ja mitä on tehty?) Moskovassa? kuka on vastuussa työstä? Vain muhkeita neuvostotitteleitähän kantavat „virkamiehet”, jotka eivät ymmärrä kerrassaan mitään, eivät tunne asioita, vaan ainoastaan allekirjoittavat papereita? Vai onko *toimekkaita* johtajia? Kuka nimenomaan?

Tärkeintä on saada aikaan persoonallinen vastuu.

Mitä on tehty persoonallisen vastuun aikaansaamiseksi?

Kenen kautta tapahtuu valvonta?

Vakinaisten tarkastajienko? Montako heitä on? keitä he ovat?

Nuoriso-osastojen (Komsomol) kautta? Onko sellaisia? Paljonko? Missä ja miten ne ovat kunnostautuneet?

Onko mitä muita *reaalisen* valvonnan muotoja?

Menevätkö rahat tarpeellisten aineiden (karbolin? puhtaanapitovälineiden? paljonko on ostettu?) ostoon vai uusien tyhjäntoimittaja-, „virkamiesten” ylläpitoon?

KKN:n puheenjohtaja V. Uljanov (Lenin)

*Julkaistu ensi kerran
tammikuun 22 p:nä 1927
„Izvestija TsiK i VTsiK” lehdessä
18. numerossa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*